

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Ο μεγάλος Γάλλος ποιητής Λαμαρτίνος όταν έγραψε την πρώτη ποιητική του συλλογή, βρέθηκε σε μεγάλη δυσκολία νά την έκδωσῃ. «Αγνώστος ανόματα καθώς ήταν, χωρὶς κανένα φιλολογικὸ δόνομα, περιέφερε τὸ ἔργο του σὲ διαδόρους Πλαισιονύς ἐξόδιας, ἐπ τῶν δόποιν δύμως κανεὶς δὲν ἀπέρασεν εὐαλάβη τὴν ἔκδοσή του. «Υστερὸς ἀπὸ πολλὲς μάταιες προστάθειες, κατώρθωσε νὰ πεισῃ ἐπὶ τέλους τὸ ἔδοτην Νιντό δόποιος καίτοι ὑπερασέθη στὴν ἀρχὴ στὸν Λαμαρτίνο οὐδὲν θά τοῦ ἔξεδιο πέτην συλλογὴ του, ἐντούτοις οὐλιγες ἡμέρες πρὸ τῆς ἔκδοσεώς της ἔγραψε στὸ μεγάλο Γάλλο ποιητὴ τὴν ἔντις χαρακτηριστικὴ ἐπιστολὴ :

Κρίσις

Ἐδιάβα τοὺς στίχους σας καὶ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ δις δέρ στερεῖσθ μάζαν μικροῦ ταλέντου, καίτοι τὰ ποιημάτα σας αὐτὴ διὰ γάινοταν νὰ ἔχουν τὸ ποιητικὸ ἐκεῖνο βάθος τὸ ὅποιο βλέπει κακεῖς στοὺς γνωστοὺς ποιητὰς τῆς ἐποχῆς μας. Σὲ δὲν σᾶς αὐτὰ τὰ τραγούδια, ἀπορὶ κακεῖς ποιημάτωνες νὰ βροῦται αὐτὴ τὴν περιέννη γλώσσα καὶ αὐτὲς τὶς ἄποινες τίκτουσες ποιητὴς τὰ χαρακτηριζόντων. Νομίζω δὲν ποτὲ πέτηεν ἢ αὐτὲς τὶς κακοτούλες καὶ νὰ πορευομούσαν στὸ προσεχὲς ἔργο ποιητὴς γάρανταν, μὲ τὴ σύγχρονη Γαλλικὴ ποίηση. Λαβᾶτοι καὶ μῆρ ἀφέντε ποτὲ ἀπὸ τὸ γένια σας τὰ ἔργα τῶν ποιητῶν Ντελί, Παρίη, Μονμού, τὴν Λαστιβάζ καὶ Φοτιάν. Αὐτὸς εἶναι οἱ ἀγαπητοὶ ποιηταὶ τοῦ καινοῦ. Προσταύθησε λοιπὸ καὶ σεῖς νὰ μοιάστε μὲν ἀπὸ τὸν ἀνθεῖτεν νὰ σᾶς ἀγαγούσισσον καὶ νὰ σᾶς διαβάσαντες.

Γι' αὐτὸν ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ σᾶς βοηθήσω στὸ κακὸ αὐτὸν δοσμὸ ποι., ἔχετε πάρει καὶ ἀφ' ἑταῖρον ἐπειδὴ θὰ ζημιώσω ποὺν τὴν ἐπιζεύγου μονάδαν ποιημάτων μικροφοροῦ δεινὸν δὲν νὰ μπορέσω νάναλάβω τὴν ἔκδοση τῶν ποιημάτων αὐτῶν ποιητῶν μονάδων.

Νιντό

μανρα φρύδια τῆς σὰν διαμάντια κολλημένα σὲ γαγάτη· ή στιλπνή της κόμη διέγραψε στὰ ώχρα μάγοινά της γραμμὴ ποὺν ἐνόμιζες, διτὶ δὲν διός δὲν Ραφαήλ τὴν εἰλεῖ σχεδιάσει· καὶ ἔνα χαμόγελο ἀφθάτης εινυτίας ἐφερούγεις πάνω στὰ κοκκινά χειλά της. Βλέποντάς την τὸν ἀμορφὴν δὲν Ιούλιος ἔπαιψε νὰ είνει πιὰ κύριος τοῦ ἁνυδροῦ του. Πόσα μάτια θὰ την ἔβλεπαν!... Γιατὶ λοιτόν, δπος ήταν τὴν στιγμὴν ἔκεινη, νὰ μην τὴν ἀπέθανατες σ' ἔναντι πάνικα: Μιὰ θέρημη πρωτοφανῆς τὸν τακέλεια. Θερημὴ διτλῆτη τὴς ἡξοτηπίας καὶ τοῦ ζηνγαρικοῦ οἰστροῦ. Αἰσθανόταν δὲν ήταν σκλάβος τῆς ζήλειας του, ἐνδὸς πάθους ποὺ κάμνει τὸν ἀνθρωπὸ δαίμονα καὶ τζήνος.

— Εἶσαι δική μου πιά, τῆς είπε.

— Κάνε αἴκονη λίγη υπομονή, Ιούλιε, ἀπήντησε ἔκεινη· μιὰ μέρα μόνο σοῦ ζητῶ. «Υποσχέθηκα καὶ ὀφείλω νὰ τηρήσω τὴν ὑπόσχεσί μου. Μετά τὴν παραστασαν δὲν είμαι δῆλη δικῆ μου.

• Ο Ιούλιος τὴν ἀκούγεις πέφωνος, ἔξαφνα δύμως ἔλαμψε τὸ μάτι του, σὰν νὰ είχε φωτίσει τὸ νοῦ του μιὰ ἔξαφνικὴ ίδεα.

— Πάμε; φάτησε η ἡθοποιός.

• Άλλ' ἐκεῖνος δὲν ἀπήντησε. Σὰν νὰ ἐκινοῦντο αὐτόματα κατέβηκαν καὶ οι δύο στὴ σκάλα. «Ενα αὐτοκίνητο τοὺς περίμενε μπροστὰ στὸ μέγαρο, στὸ οποῖον μπαίνοντας ὁ ζωγράφος ψιθύρισε μερικὲς λέξεις στὸ αὐτό του.

• Υστερο τὸ αὐτοκίνητο ἐχίνθηκε σὰν ἀστραπὴ στὸ δρόμο.

— Μα ποὺ λοιπὸν πέμπει, Ιούλιε: φωνάζεις ή Σορσίνι ταραγμένη. «Ο δρόμος αὐτὸς δὲν βγάζει στὸ θέατρο. Μὲ περιμένει ἔκει νὰ πόλις δόλοκληρη καὶ μεις βρισκόμαστε στὴν ὁδὸν Ποπέστατο, κοντά στὸ ἀτελές σου.

• Ο ζωγράφος δὲν ἀπαντούσε. «Έξαφνα τὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε καὶ δὲν Ιούλιος ὁδήγησε τὴν γυναικα αὐτὴ ποὺν ήταν στολισμένη σὰν βασιλίσσα, στὸ ἔργαστηρό του.

— Μά θεε μου, τὶ θὰ πούν στὸ δέατο; ἔφωναξες ή τραγουδίστρια. Τὶ θὰ πῆ η Μπρέσια καὶ δῆλη η Ιταλία διτεν δὲν μαθευτεῖ, αὐτὸ τὸ γεγονός; Θά γίνω γελοία, Ιούλιε!

— Αγάπη μου, σκέψου διτεν δῷρο ποιητὸν πετούσαν οἱ ἀπειροι θαυμασταῖ σου ποὺ τὸν μισῶ, στὴ στηνὴ λουλούδια καὶ δῶρα, ἔγῳ ὁ ἀμιλορδος δὲν ἐλυνωνα ἀπ' τὴ ζήλεια. Καὶ ἐπειτα, κύτταξε, τὸ μιστελεωμένον αὐτὸ ἔργο μου! εἶνε τὸ «Μαρτύριο τῆς Αγίας Κακιλίας». Οἱ δήμοι καὶ τὰ βασιλιστήρια ζωγραφίστηκαν ἀλλὰ λείπεις αἴκονη ἡ παρθένα. Πρέπει ἐσύ, ἀγάπη μαρ, νὰ γίνης η παρθένα αὐτῆ. Θά σὲ κάνω ἀνάνατη, ἀν σὲ ζωγραφίσω τῶρα, ἐτοι δύπις είσαι, μὲ αὐτὸ τὸ κάτασπρο φόρεμά σου καὶ αὐτὰ τὰ ἔξαισια ἀνθη ποὺν ἔχεις ἐπάνω στὸ κεφάλι σου.

Λευτζί Πάρημι

ΕΝΑ ΔΡΑΙΟ ΔΗΜΟΦΗΦΙΣΜΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΡΥΜΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

• Ο θρίαμβος τεῦ Βαλεντίνο. — Ο Δὸν Ζουάν, ὁ Ρωμαῖος καὶ δὲν Ναπολέων. — Ο Μουσσαλίνι παίρνει δύο ψήφους μόνο!... Οι δυστυχεῖς οι μουσικοὶ!... Οι ήρωες καὶ οι Θεοί. — Λανδρύ... — Τὸ συμπέρασμα,

Τελευταίως ἔνα Γαλλικὸ περιοδικό, πολὺ ἀγαπητὸ στὰ κορίτσια πρὸ πάντων τοῦ λαοῦ, ἀπέτεινε τὴν ἔντις ἐρωτησὶ στὶς ἀναγνώστριες πρὸ :

• Ποιὸς ἀπ' δύον τοὺς διασήμους ἀνδραῖς τοῦ κόσμου, σᾶς ἀρέσει περισσότερο; Εἴναι εἰχατε τὴν ἐλευθερία νὰ διαλέξετε μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνδρῶν τοῦ κόσμου, ζωντανῶν καὶ πεθαμένων, θνητῶν καὶ μεταξὺ ἀκόμη ἡρῷων μυθιστορημάτων, ποιὸν θὰ διαλέγετε;

Καὶ αἱ ἀπαντήσεις ἐφιδασταν ἀνθρώπαι. Τὰς περισσότερας ψήφους — καθὼς δὲν ήταν καὶ δύσκολο νὰ τὸ προμαντεύσῃ κανεῖς — τὰς ἔλαβεν δὲν Βαλεντίνος, 322 κορίτσια, ἐδήλωσαν πῶς αὐτὸν θεωροῦν δὺ τὸ ιδανικώτερον σύνχυον.

Κατόπιν ἔρχεται ὁ Δὸν Ζουάν μὲ 231 ψήφους, ἐπειτα ὁ Ρωμαῖος μὲ 165, καὶ οὐστερα δὲν Ναπολέων μὲ 147 ψήφους.

Ἐπτάδες ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα καὶ τὸν Βοργία, ποὺ ἔλαβε καὶ αὐτὸς 78 ψήφους, οἱ βασιλεῖς πρίγκηπες, οἱ τύρannoν καὶ οἱ δικτάτορες, δὲν φινέται νὰ ἔλησι οἱ ἀγαπητοὶ τῶν γυναικῶν.

• Ο Μουσσαλίνι ἔλαβε δύο μόνον ψήφους! Ποιὸς θὰ τοῦ τολεγει πῶς δοικήσῃ τὴν Ουαλλία δὲν νὰ ἐλάμβανε παρό μόνον ψήφους.

Μέ καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ μιθιστοί εμειναν πολὺ πάσα. Ο Ήρακλῆς δὲν ἔλαβε παρό 25 μόνον ψήφους. Καὶ δὲ γινότας τὴς Αρροβίτης, δὲν φινέται ποτὲ τὸν Ερωτα!

Μὲ καὶ οἱ χρεωταὶ δὲν είχαν περισσότερας ἀπὸ τὸν Ερωτα! Μόνον θεατὴς αὐτὸν δέν είχαν περισσότερης δύο μόνον ψήφους. Άλλοιμον! Οι θεοὶ πέθαναν γιὰ πάντα!

• Ο Σασάρη Γκιτόρ, ὁ γνωστὸς ημιοποίος καὶ συγγραφεὺς ἔλαβεν ἔννεα ψήφους περισσότερας ἀπὸ τὸν Ερωτα!

Μὲ καὶ οἱ χρεωταὶ δὲν ερευναν πολὺ πάσα. Ο Ήρακλῆς δὲν φινέται παρό 25 μόνον ψήφους. Καὶ δὲ γινότας τὸν Σαράπειο, δὲν είχαν ποτὲ τὸν Σαράπειο, τὸν περίφημο πυγμάχον.

Κανεῖς ἀπὸ δύον τοὺς ἄλλους διασήμους δέν ἔλαβεν οὔτε μίαν πήφον.

• Οσον ἀφοροῦ γιὰ τὰς στρατιωτικὰς καὶ τὰς διεροπάρους φαίνεται πῶς καὶ αὐτοὶ ἔπαινον παντας πιὰ γονιτεύονται τὶς γυναικες. Ιστος διότι τώρα ἐν καιρῷ ειρήνης δέν ενδύσκονται ἐν κινδύνῳ. Ο αέροπόρος Φόνκ πήρε μόνο δύο ψήφους καὶ μίαν καὶ μόνην δι στρατάρχης Ζόφο.

• Άλλα κατὶ ἔξαιρετικὰ ἀξιοσημείωτον είνε πῶς καμια μ γυναικα δέν προτίμησε γιὰ σύνχυον ἐν μεγάλον μουσικὸν. Αφῆσε πιὰ πῶς καμια μ δέν επιφέρει τὸν Σοπέν ή τὸν Σούμαν. Μὲ οὔτε καὶ τὸν Τοζέλλη, τὸν δοτοὺν δὲ περίφημη Σερενάτα κάνει τόσες καρδιές γυναικῶν νὰ σιγκινοῦνται, οὔτε τὸν πιὸ μετριο τονόδρομο μελοδράματος! Οστε ν μουσικὴ δέν ἔχει σχέση μὲ τὸν Ερωτα.

Οι φιλόλογοι δύον δέν εμειναν πολὺ παραπονεμένοι. Βέβαια δέν ἔλαβεν κανεὶς τὸσας ψήφους δὲν Βαλεντίνος, δὲν Δὸν Ζουάν, καὶ δὲν Ρωμαῖος, ἀλλ' ἐπὶ τέλοντος δὲν Μυσσε συγκεντώνει 104, καὶ δὲν Ντεκουπεττο 55.

Πάλι καλά.

• Αλιβένια! Εξάσπισε νὰ ἀναφέρουμε πῶς τοὺς γυναικες ἀπήντησαν πῶς θεωροῦν ὡς τὸν ιδανικώτερον ἀντρα, τὸν... Λανδρύ!

Μάλιστα! Τὸν Λανδρύ τὸν προμερό κακοῦργο ποὺ σκότωνε καὶ ἐψηγε τὶς γυναικες σὲ ειδικὸν φορόν!

• Οπως φινέται πάραχον γυναικες ποὺ αὐτὸ τὸ θεωροῦν, ὡς τὴν πλογεράτεραν ἐκόλυων ἔρωτα!

• Ολα τὰ ἀλλα είνε... φιλοιδογία!

ΠΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΕΘΕΩΡΟΥΝΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΕΛΟΙΑ

• Η δυσπιστία τοῦ ἀμαθοῖς. Τὸ «προστατευτικό» υφος. Πραγματικὰ ἀνθη σὲ φεύτικα μαλλά. Εξιπνάδα ποὺ ἐπαναλαμβάνεται δύο φορές. Αξιωματικὸ περισσότερον μετρημένος μὲ τὴ στολὴ σὲ ανοιχτὸ ἀμάξι. Η πολυτελεία τῶν νεοπλούτων. Κατάμαυρο μουστάκι σὲ γέρο. Τὸ διάβασμα «εραγωδίας» σὲ φίλους. Η ἔξιστόρησις τῶν ενύφυοιογιῶν ἐνδὸς παιδιοῦ δύον δρονῶν ἀπὸ τοὺς γονεῖς του. Διαμαντικὰ σὲ δάκτυλα μὲ ἀκάθαρτα νύχια!...